

Anul 65

Seria II

Nr. 819

ALBINA

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Biblioteca Centrală
Regională
—
Hunedoara-Deva

Joi
5 septembrie 1963
8 pagini
15 bani

Ne aflăm în plin sezon al manifestărilor în aer liber. În multe din satele raionului Segarcea (Oltenia) s-au amenajat, prin grija gospodărească a sfaturilor populare și cu participarea cetățenilor, teatre de vară sau simple estrade unde formațiile căminului cultural prezintă duminical programe.

La Măceșul de Sus colectivității în frunte cu deputații au amenajat un teren sportiv de toată frumusețea. Nu întâmplător aici și sportul de masă și activitatea cultural-artistică sînt la înălțime.

În anul acesta activitatea artistică pe timpul verii a marcat o îmbucurătoare creștere, care a culminat cu spectacolele ansamblurilor folclorice regionale prezente în regiunea respectivă sau în cele învecinate.

Viața satului colectivist este tot mai bogată. Gospodăriile colective se întă-

Căminul cultural în perioada actuală

resc neîncetat, bogăția colectivștilor crește și odată cu ea și cerințele lor culturale. Căminele culturale se străduiesc să se situeze la nivelul acestor cerințe. În acest an campania agricolă de vară a fost mai bogată ca oricînd în manifestări culturale atrăgătoare și instructive. În zilele lor de odihnă colectivștii din multe regiuni au fost martorii sărbătorilor cîmpenești de mare amploare la care au participat artiști amatori și colectivștii dintr-un grup de sate, ai duminicilor cultural-sportive, ai sărbătorilor recoltei. Toate acestea sînt forme de manifestări culturale de dată recentă care și-au cîștigat o mare popularitate în rîndurile colectivștilor. Buna organizare a muncii în gospodăriile colective a permis ca această activitate să se desfășoare fără ca ea să stînjenească mersul lucrărilor agricole.

După strîngerea recoltei de griu gospodăria agricolă colectivă din Sintana de Mureș, Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, a acordat după obiceiul locului cununa de spice brigăzii fruntașe. Faptul acesta a fost însoțit de un bogat program de cîntece, dansuri și spectacol de brigadă prezentat de formațiile căminului. Căminul cultural de aici a dovedit o bună orientare și totodată operativitate în acțiune. El constituie în această privință un bun exemplu.

În aceste zile zorul muncilor la cîmp nu s-a micșorat, ci dimpotrivă. Colectivștii fac arăturile după recoltare, însilozează porumbul, strîng recolta de legume. În curînd va începe culesul porumbului pentru boabe, lucrare care necesită un mare volum de muncă. Transportul porumbului, depozitarea lui, arăturile de toamnă, grăbirea terminării construcțiilor zootehnice sînt cîteva obiective din bogata agendă a toamnei. Îndeplinirea lor cu succes cere, ca o condiție de bază, o oît mai largă participare din partea colectivștilor. Datoria activștilor culturali de la sate este să subordoneze toate eforturile realizării acestor obiective ale campaniei. Cum majoritatea colectivștilor sînt în acest timp la cîmp, căminul cultural trebuie să folosească acele forme mobile, operative și de efect, cum sînt scurtele programe de brigadă, lectură la cîmp în pauză, citirea și comentarea pe scurt a știrilor din foile volante, distribuirea la locul de muncă, a cărților și broșurilor, a căror citire poate ajuta la înțelegerea problemelor pe care le ridică munca în campanie.

Colectivștii strîng acum roadele cîmpului. Ei nu-și precupețesc eforturile pentru a duce cu bine această treabă pînă la capăt. Să le dăruim în timpul de odihnă spectacole desfășătoare, pline de învățăminte, pregătite cu grijă și simț de răspundere.

La G. A. C. Lehliu Saț, a început recoltarea porumbului

ÎN ACEST NUMĂR :

- Din preocupările unei case de cultură (Pagina a 2-a)
- Insemnări pe marginea unei monografii (Pagina a 3-a)
- Sfera de oțel
fragment de roman de Constantin Chiriță (Pagina a 4-5-a)
- Proverbe vechi și noi (Pagina a 4-5-a)
- De toate pentru toți (Pagina a 6-a)
- Evenimentele din Vietnamul de sud (Pagina a 7-a)

DIN PREOCUPĂRILE UNEI CASE DE CULTURĂ

— Activitatea casei noastre de cultură — spunea tovarășul Constantin Dumitrescu, directorul casei raionale din Sibiu — trebuie să constituie un permanent exemplu pentru căminele culturale. Noi îndrumăm căminele culturale în organizarea și orientarea conținutului manifestărilor culturale, generalizăm inițiativele lor cele mai valoroase, cerem să întocmească programe săptămânale de activitate. Este bine însă ca directorii de cămine culturale să învețe nu numai din îndrumările noastre, ci și din practica muncii pe care o desfășurăm la sediul casei de cultură.

Într-adevăr, unele manifestări culturale artistice care se organizează la sediul casei de cultură din Sibiu reprezintă un model pentru activiștii culturali de la sate, începând chiar cu popularizarea lor în cadrul programului săptămânal, prin afișe, invitații. Și aceasta este cu atât mai îmbucurător cu cât o bună bucată de timp activiștii casei raionale de cultură din Sibiu neglijau fie activitatea la sediu, fie munca de îndrumare concretă. Acum, însă, există aici, în mod vizibil o schimbare în concepția asupra muncii cultural-educative. Să luăm, de pildă, munca cu formațiile artistice.

Echipele de teatru au un repertoriu destul de cuprinzător: „Zmeoaicele” de Șt. Haralamb, „Freamăt de toamnă” de L. Bruckstein, „Ultima rădăcină” de Gheorghe Ostafi și acum e în repetiție piesa „O zi de odihnă” de Kataev. Formația de teatru a prezentat multe spectacole pe scena casei de cultură, dar și în deplasare pe scenele căminelor culturale din comunele Șura Mică, Vestem, Ocna Sibului. Până aici, nu-i nimic deosebit. „E bine să prezentăm spectacole într-un sat sau altul, în fața colectivităților — s-au gândit activiștii casei de cultură — dar nu-i de ajuns”. Și desigur au gândit bine. Prin aceste spectacole se poate transmite și o anumită experiență artistică, se poate face, cu alte cuvinte, o îndrumare metodică eficientă, a artiștilor amatori din formațiile căminelor culturale. Așa se face că în ultima vreme spectacolele echipei de teatru a casei raionale de cultură nu se termină o dată cu căderea cortinei. Se discută, în continuare cu artiștii amatori aflați în sală, despre machiaj, decor, interpretare. Această acțiune a avut drept prolog un referat ținut la toate centrele metodice, cu participarea directorilor căminelor culturale și a instructorilor formațiilor de teatru „Despre montarea spectacolelor de teatru cu piese într-un act”; iar ca epilog, spectacole date de echipele căminelor cul-

turale din Cristian, Șelimbăr și altele, cu prilejul „zilei căminelor culturale” la casa de cultură, urmate de întâlniri între artiștii amatori și actorii Ion Besoiu și Traian Portărescu de la Teatrul de Stat din Sibiu.

Așadar, concepiind una din sarcinile casei raionale de cultură — îndrumarea artistică ca un tot unitar, organizând-o de așa manieră încât să se imbine armonios latura teoretică cu cea practică, munca la sediu cu cea de pe teren, casa raională de cultură a obținut cel puțin două rezultate: instructorii de teatru și membrii echipelor au câștigat experiență, au avut posibilitate să-și ridice nivelul de interpretare și echipele de teatru, alături de formațiile artistice antrenate în concursul al VII-lea și-au menținut o activitate permanentă.

Urmărind un dublu scop, instructiv și educativ — o activitate permanentă, variată la sediu și o îndrumare eficientă în raion, este firesc ca și atenția la calitate, la conținut și forma manifestărilor culturale să se dubleze. Putem aprecia că activiștii casei raionale de cultură din Sibiu au reușit în bună măsură să lichideze în ultima vreme lipsuri care au existat aici: monotonia, șablonul, caracterul neinteresant al unor manifestări la sediu. Dar din medalionul închinat lui Tudor Arghezi, de pildă, care a avut loc de curând sau din simpozionul: „Frumuseți inedite ale dansului nostru popular” au avut ce învăța și directorii unor cămine culturale, invitați să participe. Emoția a stăpînit sala când, înregistrate pe disc, în lectura însăși a poetului, au început a străluci nestematele argheziene. Filmul care a urmat, „Imagini potrivite” a întregit cunoștințele auditorilor despre viața și opera lui Tudor Arghezi. Simpozionul amintit a fost, de asemenea, exemplificat cu o suită de dansuri prezentată de formația casei de cultură și filmele „În iureș de joc” și „Nuntă în Țara Oașului”. Multă grijă există acum în expunerea conferințelor. Cea intitulată „Originea și evoluția vieții pe pământ” a fost însoțită de o expoziție pe aceeași temă și de filmele „Adevărul despre Adam și Eva”, „Înainte de apariția omului”, „Leptopiseșul vieții”.

La aceste manifestări au avut loc discuții cu participarea directorilor invitați și s-au făcut propuneri de îmbunătățire și repetare a lor în centrele metodice de la Roșia, Tălmăciu, Avrig.

Acestea sînt numai cîteva aspecte din preocupările casei de cultură din Sibiu de a cuprinde într-o activitate unică munca la sediu și cea de îndrumare.

OCTAVIAN NICA

Romanul de largă respirație al scriitorului Ion Lăncrăjan, de fapt debutul său editorial, a cunoscut o perioadă lungă de elaborare. Scrise pe parcursul a peste șapte ani și așezate ca niște cărămizi la un edificiu solid, capitolele acestei cărți în trei volume își dau sentimentul unui lucru făcut cu robustețe și ardere intensă. S-ar părea că lungimea ar fi o piedică pusă tentației cititorului de a pătrunde în lumea atât de frământată care și-a găsit loc în paginile romanului. Dar stilul direct, modalitatea firesc familiară a autorului de a se adresa cititorului prin gura eroului principal Lae Cordovan, te cucerește de la început, te ține într-o încordare de strună, neslăbită decît pe alocuri, pentru a te face parcă să vibrezi mai mult.

Un critic afirma într-o cronică recentă că acest roman este un formidabil monolog de 1500 pagini. Dar se poate spune tot atât de bine că este un dramatic dialog cu cititorul, deoarece mărturisirile lui Lae trezesc atât de puternice rezonanțe încît adesea uii că citești o carte și te simți îndemnat de a-l da tu însuși eroului răspuns la gravele întrebări pe care acesta și le pune, căutîndu-le dezlegarea ani de-a rîndul.

Romanul este pătruns de un puternic suflu epic, curgerea acțiunii sale amintind de epopeea șolohoviană „Pe Donul liniștit”. Tot atât de bine putea fi intitulată cartea lui Lăncrăjan „Pe Mureșul liniștit”,

SOFIA UZUM: Impărțirea gratuită a manualelor școlare (linografură).

Ne scriu corespondenții

● Lată, de pildă, ce ne scrie corespondentul Marcel Grigoriu: „De curînd la căminul cultural din comuna Blăjeștii raionului Mediaș, a avut loc un concurs „Cine țtie, câștigă”, intitulat: „19 ani de viață nouă și de bunăstare pe meleagurile patriei noastre”. Cei peste 300 de colectiviști din comunele Blăjeștii, Postea Mare, Ighișul Nou au urmărit cu mult interes răspunsurile concurenților. După o judicioasă apreciere juriul a acordat premiul întâi concurenților Nicolae Pantea și Popa Cornel de la gospodăria din Ighișul Nou.”

● Despre felul cum își petrec colectivitățile duminicile ne scrie corespondentul Constantin Dîrnescu. „În prima duminică a lunii august, în „Poiana Lacului” a răsunit toată ziua cîntecul și jocul. Colectiviștii din Leleasca, Păduroiul, Cocu, Chilea și Rechițele au adus pe scenă tinerețea, viașoia și dragostea de muncă. Dar nu numai cîntecul și jocul au însoțit veselia colectivităților. Ci și cartea a urcat aici la „Poiana Lacului” să le povestească

cite ceva din frumusețile paginilor ei.”

Aici a avut loc o serbare cîmpenească. Cu această ocazie biblioteca regională Argeș a organizat o întîlnire cu eroii cărților „Victoria de la Oltina” de Paul Anghel și „Șoseaua milionarilor” de Petru Vintilă.

● Despre activitatea bibliotecii din comuna Jucu, raionul Gherla ne informează corespondentul Vasile Petan. În această perioadă bibliotecara Maria Jubuzan popularizează intens cartea agrozootehnică. În acest scop ea organizează prezentări de cărți la locurile de muncă ale colectivităților, panouri, recenzii și confătuiri cu cititorii. Pentru că activitatea bibliotecii să fie cât mai strînsă de problemele de producție, bibliotecara a întocmit planuri de lectură pentru colectivitățile din diferitele brigăzi de producție, în funcție de sarcinile lor specifice. Pînă în prezent la această bibliotecă s-au citit peste 8000 de volume de către 1.135 de cititori.

În paginile sale întîlnim oameni furtunoși, tipici așezărilor de pe cursul de mijloc al acestui rîu domol, dar răscolit de vârtejuri și curenți secreți în adînc.

E înviat un cuprinzător tablou, de o tulburătoare autenticitate, a celei mai frământate perioade din epoca modernă a vieții țaranului român. Acțiunea începe la mijlocul iernii lui 1945 și se continuă pînă în preajma colectivizării totale a agriculturii. Nu întimplător autorul și-a îndreptat atenția cu precădere către prezentarea familiei Cordovanilor, și în special a mijlocușului Lae Cordovan, cu ezitățile și căutările sale, cu dorința mereu trează de a se „limpezi”, cu oscilările cunoscute ale acestui tip de țaran ros de ambiția de a se căpătui, pînă la urmă conștient de necesitatea că trebuie s-o rupă cu vechile rînduiri ale satului, care au dus numai la nenorociri, nedreptăți și învrăjbiri.

Pentru Lae drumul recunoașterii acestui adevăr este dureros și amar, fiind punctat deopotrivă de măcinări interioare, care-l înstrăinează o vreme de restul oamenilor din sat, și de altele exterioare, fățișe — încăierările crunte din sinul propriei familii, cu vârsare de sînge și ură dusă pînă la sălbătici.

Înțelegerea superiorității muncii în comun cuprinde cu înțelul întregul sat Dunga de Sus, unde se petrece acțiunea, cu toate uneltirile unor elemente carieriste, legionare sau chiaburești.

Una din trăsăturile principale ale cărții este felul cum surprinde autorul psihologia masei țaranilor, fărîmitată la început în grupări izolate, dezorientate de tot felul de zvorniri răuvoitoare. Țăranii, pe măsură ce înțeleg însă meritul evenimentelor, pășesc cu hotărîre pe făgașul vieții noi și se alătură celor mai cinstiți și mai înaintați oameni din sat, comuniștii Indreiu Susan sau Mitru lui Spinzurăfoame, dînd răsplată cuvenită unor elemente descompuse ca teroristul Aurică Aviatorul, Ionu lui Cărbune, Alisandru Ghirăului, Miclean, Titus Colceriu Găozariu sau Mîțrofan Pujdercă.

Un personaj de o rară frumusețe morală este Parasca, soția lui Lae, în sufletul căreia înflorește o poezie de un lirism tulburător. Paginile care evocă clipele de dragoste dintre Parasca și Lae ne relevă în autor un poet de o sensibilitate care ne duce cu gîndul la pana lui Sadoveanu, de unde se pare că Lăncrăjan a învățat în special arta portretului și a descrierii naturii.

Dintre elementele stilistice folosite, originală este minuirea dialogurilor, a repetițiilor verbale și imagistice sau a regionalismelor, care sînt înțelese din context fără efort, deși uneori creează o impresie de abuz.

„Cordovanii” e o carte autentică, puternic ancorată în realitate, peste care cititorul se va apleca cu justificat interes.

IRIMIE STRĂUȚ

INGAMNĂRI pe margina unei MONOGRAFII

Bogăție materială...

Mindria colectiviztilor din Buciumeni sînt vtile. Monografia comunei Buciumeni întocmită în 1960 arată cā gospodăria este posesoare a 179 ha. vie, dintre care 68 vie altoită. Acum gospodăria are 516 ha. vie. Plusul provine în parte din comasarea a 3 gospodării dar și din plantări noi. Ani de zile se lăfaiu buruienile pe niște pămînturi netrebnice, chinuind ochiul și cugetul. Și nu pe un hectar sau două, ci pe vreo 300 ha. Cutivatorii de vii și-au revendicat acest pămînt, hotărînd s-l facă roditor. L-au atacat din toate flancurile, l-au arat adînc, au pus îngrășămintele trebuincioase, și

asemenă mentalitate înapoată, căminul cultural a organizat o seamă de seri de calcule, bine gîndite, convingătoare. Acum, fiecare își poate face singur un calcul, și să-și dea seama cā e bine să crești și animale. De curînd s-a dat la gospodărie cel de-al 2-lea avans, 10 lei la zi-muncă. Primul fusese de 8 lei la zi-muncă. Acest lucru s-a putut face deoarece în casa gospodăriei au intrat (pînă la sfîrșitul primului semestru) 2 milioane lei din cei 5.600.000 lei venit planificat pentru întreg anul, provenit și din valorificarea produselor sectorului zootehnic. Fiîndcă există de acum și sector zootehnic în gospodărie: 70 vaci cu lapte, un însemnat lot de juninci și

sectorul zootehnic. Un jurnal vorbit pe tema căilor sporirii producției de carne și lapte a fost organizat cu puțînă vreme în urmă. Jurnalul care a cuprins două referate scurte — unul despre felul în care dezvoltarea acestui sector va contribui la creșterea bogăției obștești, altul despre situația și planurile de viitor ale g.a.c. „Progresul” din Buciumeni — a fost completat cu prezentarea cărților și broșurilor de specialitate. La ieșire, în holul căminului, participanții la jurnalul vorbit au găsit și o expoziție de cărți și broșuri zootehnice, cu liste de recomandări pe specialități.

Intrarea la gospodărie este străjuită de panouri mari. Pe unul sînt înșirate o puzderie de nume. Pe celălalt, doar cite un nume, două... Primul este panoul frunțașilor, al doilea este rezervat codașilor. De altfel trebuie spus cā frunțașii gospodăriei se bucură de multă atenție. La căminul cultural, de exemplu, s-a statornicit tradiția de a organiza sărbători ale frunțașilor, punînd astfel în fața colectiviztilor exemplul viu, demn de urmat, al celor ce înțeleg să muncească conștiincios și cu multă trăgere de inimă pentru belșugul colectiv. Mai întii și întii buciumenii s-au gîndit cā se cuvine s-i cinstească pe cei ce le ară și seamănă holdele, pe mecanizatori. Au urmat la rînd cei din sectorul zootehnic precum și crescătoarele de păsări.

Secerișul a început și s-a terminat în Buciumeni cu o sărbătoare: cea a „primului snop” și apoi a frunțașilor în campania de recoltare. Acum se pregătește sărbătoarea frunțașilor recoltelor bogate, care va încheia numărătoarea de toamnă a „bobociilor”. Sărbătorile acestea închinat frunțașilor prilejuiesc manifestări culturale complexe. Se țin conferințe adecvate interesante, vii. Cinstirea mecanizatorilor a început, de pildă, cu conferința: „Munca cîmpului în trecut și astăzi”. Au luat cuvîntul atunci și cîteva bătrîni, alde Ioniță Furnică și Ion Cazan, care au arătat cît trebuia să se trudească înainte tărânul și cît de înlesnită și îmbelșugată îi este munca acum cînd îi vin tractoarele în ajutor.

E plăcut să calătorești. Cunoști cu acest prilej locuri și oameni, afli cum muncesc ei, înveți lucruri folositoare. Poate la acest lucru s-a gîndit consiliul de conducere al căminului cînd a inclus în planul său de muncă cîteva excursii colective: la fabrica de conserve din Tecuci, la muzeul raional, la uzinele „Chimica” din Mărășești și altele. În concepția consiliului exista probabil ideea cā făcînd aceste călătorii, colectiviztii și-ar completa cunoștințele cîpătate cu prilejul conferinței intitulată: „Așa se lucrează în fabrici și uzine”. Aceste prevederi ale planului, bune, frumoase, nimic de zis, au rămas doar simple prevederi. Păcat. Cu atît mai mult cu cît delăsarea nu cadrea în stilul de muncă statornicit la acest cămin cultural.

Activiztii culturali au găsit totuși cu cale cā se pot face și altfel de că-

lătorii. Pe hartă. Cu prilejul unor asemenea călătorii colectiviztii au cunoscut cîteva din frumusețile patriei. Atunci a fost prezentată frumoasa colecție de fotografii artistice aflate în posesia școlii. Apoi, drumetînd pe căile desenate pe hartă, colectiviztii din Buciumeni au făcut cunoștința cu realizările gospodăriilor fruntașe din raion și regiune și cu inițiativele vecinilor, au admirat frumusețea arhitectonică a orașelor noi din țara noastră, au prins gustul de a întreprinde călătorii adevărate. Ceea ce obligă căminul cultural...

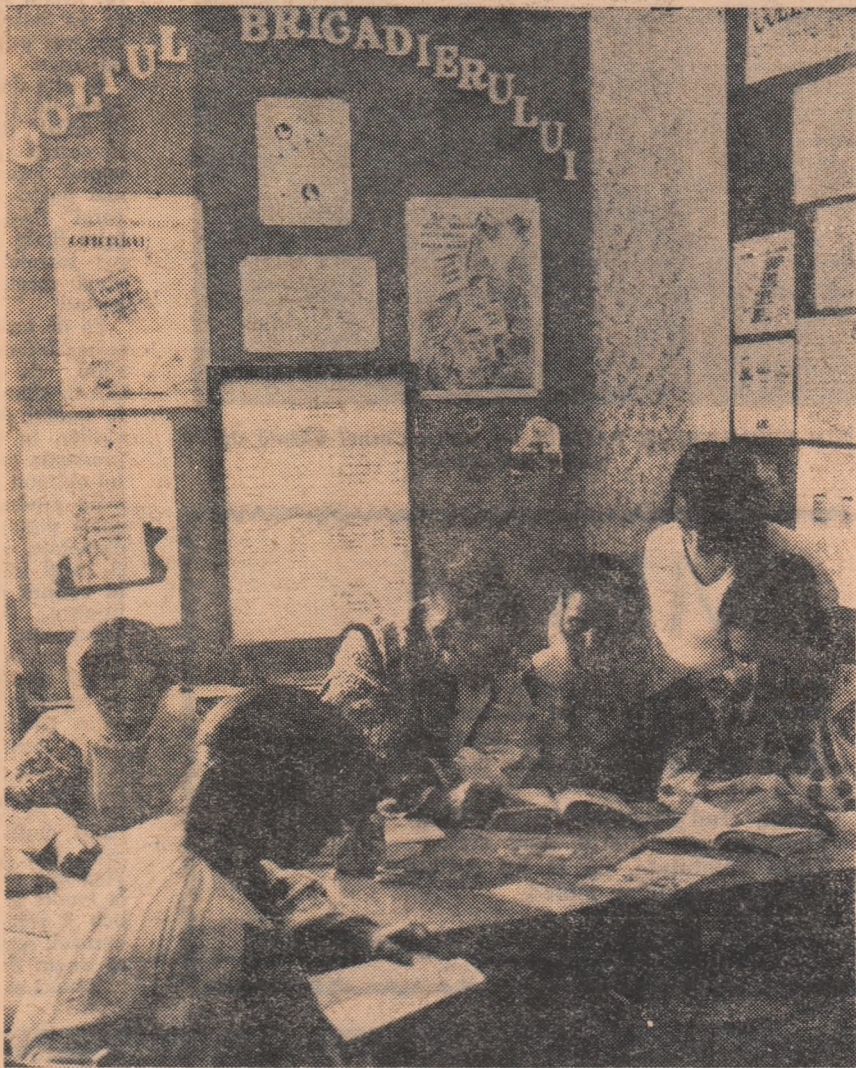
Două tablouri

Unul a fost mult admirat de către colectiviztii într-un album aflat la bibliotecă. Este o reproducere după tabloul lui Corneliu Baba din ciclul: „1907”, intitulat „Odihnă la cîmp”. Pe fundalul sumbru al cîmpului pustiu se profilează o familie de țărani, tatăl, mama și un copil în scutece. În prim plan este situată mama. Din toată atitudinea ei se vede cît e de obosită, stoarsă de vlagă. Îndărătul frunții brăzdată de riduri pare cā s-au cuibărit gînduri negre, ce poposesc — ne sugerează penelul artistului — în preajma copilului de lîngă ea. Peste cîteva ani, cu durere în suflet va trebui s-l scoale în zori de zi, s-l trimită flămînd și pe el la muncă...

Și iată acum, un alt tablou. Se proiectează tot pe fundalul cîmpului, dar e un tablou viu, un tablou nepictat de nimeni. Tot „Odihnă la cîmp” s-ar putea intitula. Grădinaresele gospodăriei au pauză de prînz. În centrul tabloului viu se află tot o femeie, ca și în cel pictat de Corneliu Baba. O femeie voinică, cu obraji roșii, cu miinile puternice. Femeia cîntă. Au rugat-o colegele ei de muncă să le zică ceva. Și Ghișulina Stănică nu s-a lăsat rugată. Cîntecul ei se ridică în slăvi cā ciocirlia. Cîntecul ei bucură și pe cei ce o ascultă. Sute și poate mii de oameni au ascultat-o pe Ghișulina cîntînd. Pe scena căminului cultural din Buciumeni sau în turneu cu echipa artistică, ea își uneste vocea cu încă o sută de persoane. În zilele cînd sînt fixate repetițiile echipelor artistice sau cînd cortina se deschide în fața a sute de spectatori, din casa familiei Stănică pleacă 3 persoane: Ghișulina, care-i solista corului, soțul ei care cîntă la taraf și fiica, Corina, interpreta în brigada artistică de agitație.

Despre familia Stănică pomenește și monografia comunei. Se arată aici cā alde Stănică, Cobzăreștii și alții au fost robi, generații după generații la moșierii Sendrea, Radovici și ceilalți. Acum însă ei își muncesc propria moșie, de peste 2.000 hectare. Acum le-a poposit în casă, alături de bucuria buneistări și o bucurie nouă: aceea a demnității de om, aceea a sentimentului de a putea dărui tovarășilor tăi din ceea ce ai tu mai bun, mai frumos.

E. ABRAHAM

Biblioteca și sala de lectură ale căminului cultural din Buciumeni. Tecuci sînt zilnic vizitate de numeroși colectiviztii tineri și virșnici. Iată un aspect din sala de lectură, la standul cu cărți agrotehnice.

Fotografie de T. IOANES

acum il plantează cu vie. Numai în acest an s-au plantat 54 ha. cu viță nobilă, iar pentru 1964 sînt prevăzuți a se planta încă 80 ha. Oameni prevăzători, buciumenii au amenajat și o școală de viță pe 3 ha. cu 350.000 coarde, iar pentru la anul numărul butașilor va fi de 1.500.000. Aceste strădanii și planuri arată cā linia dezvoltării gospodăriei în anii viitori se află în atenția generală. Ea se va profila mai cu seamă pe viticultura. Nu înseamnă însă cā alte ramuri sînt neglijate. Păioasele au dat o recoltă destul de bună, porumbul, sfecla de zahăr sînt foarte frumoase, promițînd roade bogate, cu toată seceta care persistă. Dar atît porumbul cît și sfecla de zahăr au fost de patru ori prășite.

O monografie mai veche, de prin 1954, consemna:

„Crescători de păsări și animale nu sînt în această comună.”

„Solu comunei se pretează pentru înființarea unor fabrici de cărămidă, însă nu este o preocupare în acest sens.”

Cei drept e drept, multă vreme a existat în Buciumeni o rețineră față de creșterea animalelor. „Să vedem de-ale noastre”, ziceau unii, „Las să crească alții animale, noi le facem struguri”, spuneau alții, sau pur și simplu „E mai bine să nu ne încercăm”. Pentru a înfrînge o

vițele — 80 la număr, din prăsilă proprie. Pentru dezvoltarea acestui sector s-a amenajat o pășune bună pe 38 ha., s-a pus porumb pentru siloz, s-au construit trei grajduri de cite 80 capete, s-au cumpărat 2 tocători mecanice de siloz, s-au construit 3 magazii pentru depozitarea finului cu o capacitate de 15—20 vagoane fiecare. După cum se vede conducerea gospodăriei (președinte Ioan Crăciun) face totul să curme rămînea în urmă a sectorului zootehnic. Acum, cele 2 autocamioane ale gospodăriei, cînd nu sînt la piață cu legume, cară cărămidizile arse în cărămidăria gospodăriei, la locul unde se construiește un nou grajd de 100 capete.

... și spirituală

Registrul de evidență a activității culturale este în felul lui tot o monografie, care consemnează existența unei bogății de un soi deosebit: bogăția vieții spirituale a buciumenilor. Să răsfoim așadar foile registrului, să citim în ele...

Cum e și firesc, munca culturală de masă este orientată, în primul rînd, spre a ajuta întărirea gospodăriei. Consiliul de conducere al căminului cultural n-a lăsat sã trecă neobservată rămînea în urmă a

În pauza de prînz, colectivistele din brigada le-gumicolă a G.A.C. Buciumeni, raionul Tecuci, urmăresc ultimile evenimente interne și internaționale la lectură, stomistea Nela Bleciu.

Sfera de oțel

de CONSTANTIN CHIRIȚĂ
— fragment —

Romanul „Pasiuni”, din care reproducem aici un fragment, este cea mai recentă lucrare a scriitorului Constantin Chiriță, autorul romanelor „Întilnirea” și „Oțelul”.

În „Pasiuni”, cititorului i se prezintă evoluția vieții inginerului Pavel Mușat, proaspăt absolvent al Politehnicii. El lucrează inițial într-un institut de cercetări, unde munca și capacitatea sa remarcabilă stîrnesc admirația dar și invidia unora, mai apoi într-o fabrică, unde munca de cercetare pe care Mușat n-o abandonează, împletind-o cu cea legată de necesitățile imediate de producție, este încununată de succes.

Determinant pentru succesul talentatului inginer este mediul comunicațiilor pe care acesta îl întâlnește în fabrică, mediu la care el aderă fără rezerve.

Fragmentul de față prezintă desfășurarea dramatică a unei experiențe pe care inginerul o face, asistat de muncitorii din uzină.

— 1 —

Sirena uzinei sună scurt de câteva ori. În toate secțiile se opri-
ră mașinile. Două zile vor rămâne mute, imobile. Ca întotdeauna
vor rămâne și curate, strălucitoare. Nimeni nu-și părăsi mașina fără
să-i privească, mulțumit, strălucirea. Se încheia ultima zi de
lucru din aprilie. Oamenii vor reveni lângă uneltele lor în cea
de a treia zi din frumoasa lună mai.

Nu se mai auzeau nici voci, nici ecouri. Ultimele grupuri de
muncitori ieșiseră pe poarta uzinei. Liniștea acoperise totul ca
o căciulă.

Rămăseseră numai cîțiva oameni în jurul unui glob de met-
tal, dar prezența lor acolo se inscria și mai adînc în liniște.

Nimeni nu îndrăznea să facă vreun gest. Așteptau nemîșcați.
Li se părea că așteaptă. Secundele se scurgeau greu; nu puteau
să trădeze plumbul tăcerii.

Imobilitatea sferei era dureroasă. Nimeni n-o ocolea însă cu
privirile. Poate pentru mulți ea începuse să se rotească, încet,
încet pentru a-și dezvălui toate mișcărilor interioare. Parcă se
auzea și zumzetul mecanismelor.

Aburel era în fața lui Mușat. Răsflă adînc și închise ochii.
Toate privirile urmăreau mișcările inventatorului. Mușat nici nu
trebuia să se aplece. Făcu legătura cu energia care circula sub
pămînt apăsînd cu talpa piciorului o pedală de metal.

Cineva, sau poate toți, începură să numere în gînd.

Globul se rotea încet. Mișcarea pornise. Nu era o iluzie. Su-
prafețele cunoscute dispăreau din fața ochilor. Se apropiau alte
suprafețe, se descopereau alte reliefuri. Rotirea era lentă, parcă
împingea cineva cu umărul. Și deodată izbucni zumzetul. Sute,
mii de mecanisme începeau să se rotească, să declanșeze mișcări
în interiorul sferei. Scinteile parcă săreau dintr-un rotor de
artificial. Tipetele metalelor se întretăiau, se împlineau într-unul
singur. O dinamică strălucitoare, nemaivăzută se aprindea în toa-
te spațiile globului.

Și deodată se auzi un vuiet îndepărtat, care creștea, care se
aproppia, care se transforma într-un scîșnet metalic, absurd, a-
surzitor, haotic. Mecanismele de alarmă țiuiră scurt. O tăcere
cumplită se prăbuși brusc, ca o explozie. Oamenii înghețaseră.
Păreau niște statui.

Mușat închise ochi. În câteva clipe smulse dintr-un întuneric
de smoală mii de cifre. Apăsă ca un orb altă manetă. Un joc
de mișcări liniare aprinse niște fulgere în interiorul sferei. Bucă-
țile de metal rănite erau expulzate din glob prin canalele polilor.
Fulgerile liniare încetară brusc. Talpa piciorului apăsă iarăși pri-
ma pedală. Sfera își începu din nou rotirea, interiorul i se um-
plu iarăși de mișcare, roirile de scinteie albastre își trăiau iarăși
durata clipei.

Scîșnetul lovi din nou cu violență auzul. Semnalele de alar-

— 2 —

mă țiuiră, mișcarea se opri, tăcerea căzu grea, inspăimîntătoare.
Apoi sfera nu mai primi nici o comandă. Creerul ei fusese al-
terat. O cifră, sau un grup de cifre, sau o formulă se răsvrătise.
Sau poate n-avea ce căuta în milioanele de cifre concentrate în
sferă. Sau poate lipsea, rămăsesse nevăzută în infinit.

Cineva încercă să strîngă brațul lui Mușat dar își retrase
mîna îngrozit. Nu atinsese un braț ci o coardă de oțel. Toți sim-
țeau că orice cuvînt, orice gest este inutil. Își simțeau inutilă
prezența. Omul de lângă sferă nu vedea și nu auzea pe nimeni.
Căuta cu disperare un semn, un număr, un simbol. Ecranul se
înnegrise. Limpezimile se stingeau. Negura era adîncă, groasă;
i se părea materială, ar fi vrut s-o alunge cu mîinile, s-o sfîșie.
Undeva rămăsesse nedeslegat un singur x , o singură necunoscută.
Care era puterea și ordinea ei, care era funcția ei, care era rela-
ția ei cu atîtea milioane de semne limpezi și disciplinate.

Rămăsesse singur. De multă vreme era singur. Cu mult înainte
de primul semnal de alarmă. Cu mult înainte de a auzi vuietul
care se prefăcea în scîșnet absurd. Il izolase mișcarea nediscip-
linată, insesizabilă și totuși grotescă a unor mecanisme adă-
postite în interiorul globului.

Lumina zilei se stînsese de mult. Era noapte. Era întuneric.
Rămăsesse în același loc lângă sfera de metal. Nu avea nevoie
s-o vadă, nu avea nevoie de lumină. O cerceta în principiile ei,
în legile ei, în cifrele ei. Unde e eroarea?

Capul îi vuia. Gîndurile lui răscoleau toată țesătura globului,
se stecuraseră prin toate spațiile, ciupeau firele ca pe niște strune.
Unde era sunetul strident? Sau lipsea un sunet necunoscut, ex-
terior acustic? Cu ce simțuri, cu ce gînduri putea să-l desco-
pere?

Transforma din nou totul în cifre. Căuta relații absurde, x -uri,
cifre întoarse, fracțiuni uitate, căuta linii nesigure, stinghere,
strîmbe, desprinse din edificiul geometric pe care și-l imagina.
Uneori dărima mecanisme întregi și repunea la loc în spațiile
goale linii după linii, cifră după cifră. Nu găsea nici o discor-
danță. Identitatea era perfectă. Atunci unde era eroarea? Prin-
cipiile i se păreau inviolabile, axiomatice și cu toate acestea le
anula pe rînd și le descoperea din nou. Nici o formulă nu era
greșită.

Se apropia cu disperare de planurile înclinate. Acolo se pro-
ducea alarma, acolo se destrăma țesătura edificiului. De acolo
pornea scîșnetul care molipsea toate celelalte mecanisme. Oare
adăugase forțat noua țesătură? Încercă s-o refacă, dar nu reuși
să ajungă pînă la capăt. I se părea cu neputință să se fi strecurat
acolo eroarea. Și totuși semnalul venea de acolo!

Calculase febril. Toate rezultatele erau cele cunoscute. Parcă

DIN FRUMUSEȚILE PATRIEI. — Valea Cernei văzută de pe
virful Domogled.

MESAJ

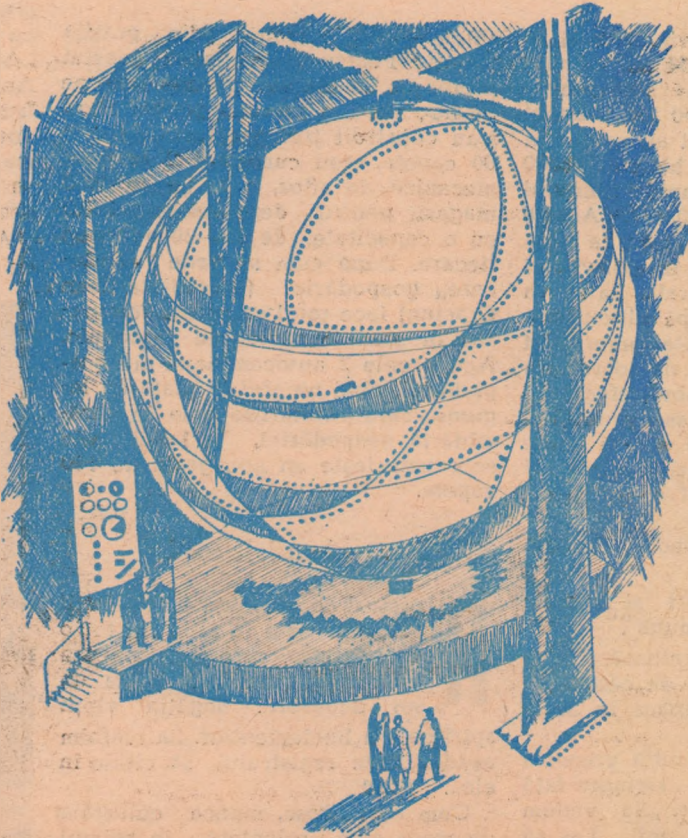
Minuat e zborul și-i plin de cărări
Neștiute lumii noastre terestre.
Ci inima mea, respirînd depărtări,
Legată rămîne de natalele creste.

Acum, cînd sageata gîndului meu
Țintește mai departe, spre stele,
Tărie Pămîntule, ca și lui Anteu,
Dăruiește aripelor mele!

MIRCEA COCIU

— 3 —

se uita într-o carte. Cîtea pagini care-i erau cunoscute. Oare
era robul vechii memorii? Sau exista un adevăr definitiv? A-
tunci unde era eroarea? De ce semnalul izbucnea la o anumită

mișcare a planurilor înclinate? Simțea că-l cuprinde desnădejdea.
Cifrele nu voiau să-l mai asculte. Se răzvrăteau toate. Nu le mai
putea grupa în mărimi precise. Și formulele se întunecau. Nu

PRO
VE
ȘI

Tradiția orală, ear
nat în proverbe și
mărate adevăruri de
ne-a transmis cu to
în domeniul cultivă
lui, o serie întreagă
nuri greșite. Nu e
Sătenii și-au rîndu
munca nu după do
riți de nevoi, posibi
prejurări.

Iată un exemplu, a
ionul Salonta: „E
miriștea decît siliste
cuvinte, după seceri
rul nearat și peste
se va întinde pretu
tele vor putea păste
na tîrziu.

Și alte două, auzit
parte de țară: „Pl
ai mălai” (altminter
să cosești vara poru
ogorul întors să se
mai poate). Sau: „
carul” (lasă, deci d
între firele de păpu
rea soarelui, dacă
vingi seceta). Și a
parte...

Să ne închipuim a
toarea întâmplare: L
siliul de conducere
G.A.C. situată, să zic
în nordul țării pro
viștilor, în cadrul i
producție anual, în
lui obișnuit prin soi
mare productivitate,
narea porumbului n
distanțate, ci în rit
și, în al treilea rînd
în cultură dublă
furașere. Propunere
îndrăznește, menite
leze de la o zi
treagă tradiție, și
de experiență dobin
varea pămîntului —
ca”, e lezne de înt
dintre cele mai ap
acestea, făcute p
nostru al tîturor,
mulți dintre cei
avea, sau nu, sorti
Pînă una alta, griul
la bunici și străbun
bob și paie pentru
curuzul, semănat m
ră singur de arșiță”.

Atunci se cade la

mai voiau să asculte
iraționale.

Oare cînd se făc
Razele soarelui înce
treziseră. Se apropie
Mecanismele de str
Acolo era eroarea. I
asupra lor? Era o r
turi?... Planurile înc
restul sferei? Iarăși
rare își aminti hîrti
din afară, cunosctea
senată. Toate erau
speranță.

Porni spre casă pe

Globul rămase e
o umbră. Dintr-un
unui bătrîn obosit d
de metal. Se opri lin
mecanice, căutau vî
noștea mai bine dec
străpungeau metalul.

Nu se mulțumi n
printre frunze și cre
delung cu degetele,
cîteva virfuri crenel
le de alarmă ale g
fereastră pentru a l
Degetele lui aspi
zeci de ani și alinta
Privirile lui vedeau
trecuseră prin mîini
toate! Il trezi țirzi
oțelul.

Pași, ciocănituri
Un bătrîn care clăt
del de oțel.

— Poftiți! spus
aici pleacă totul.

— Știu!... Mi-an
îngrozesc, nea Nec
sinteză aceea. Parc
afară, ca un organi

— La asta nu p
răspunsuri. Dar știu

ERBE II DI

Ei bine, să ne ierte specialiștii pentru această povestioară „naivă”, scrisă parcă pentru gustul acelor orașeni care confundă senini griul cu secara, trifoiul cu lucerna, sau curca cu bibilica. Dar ea s-a petrecut adevărat. Comuna se numește Mădăraș, regiunea Crișana, iar colectiva „Steaua Roșie”.

E drept, de la aceste întâmplări au trecut mai mulți ani (colectiva din Mădăraș datează din 1949). Noile „zicale”, extrase din manualele agro-zootehnice — lipsite, ce-i drept, de căldura rimei și ritmului poetic — s-au dovedit în schimb a fi și mai înțelepte și... vorba altei zicale: „Și cu bine și cu piine”. Nu plouă? Seceta poate fi învinsă prin prașile repetate, grăpări și plivitul neinterupt al buruienilor. Spații largi între firele de porumb? Da și nu. Totul depinde de condițiile pedoclimatice, de calitatea hibridului, de lucrările agrozootehnice etc. Culturi duble și nu miriște pentru pășunat? Fără îndoială, deoarece practica a dovedit că producția de lapte și carne crește în primul rînd, prin hrănirea vitelor cu furaje corespunzătoare.

Cu toate acestea „cu o rîndu-nică (și chiar zece) nu se face primăvară”. Rezultatele obținute prin procedeele științifice aplicate în legumicultură și în cultivarea plantelor cerealiere au stimulat și inițiativa crescătorilor de animale. Mulți dintre crescători (printre care s-a numărat chiar și priceputul brigadier zootehnic Ioan Cicortăș) au fost de

părere că porcul din rasa Landrux, de origine olandeză nu face două parale.

Adevăruri, ce-i drept, de netăgăduit: în vreme ce mangalița mănincă fără alegere, colindă miriștile și pășunile, se scaldă în bălți, simțindu-se „ca acasă”, landruxul preferă să stea tolănit la umbră, dovedindu-se sensibil și la frig și la căldură. În schimb, cu o îngrijire mai atentă și cu rații complexe de furaje (care nu costă cu nimic mai mult decît cele administrate soiului mangaliță) landruxul se îngrașă în 7 luni, cît se îngrașă mangalița într-un an. „Timpul e cel mai bun judecător”; oamenii au început să pretuiască porcul landrux abia după cîteva luni de la sosirea acestuia în colectiva din Mădăraș.

Să tragem linia și să adunăm: Prin aclimatizarea treptată în agricultură a soiurilor de înaltă productivitate și prin introducerea în toate ramurile sectorului zootehnic a unor noi rase de animale, ajutați și îndrumați în permanență de către organele de partid și de stat, colectivii din Mădăraș au obținut în anul 1962 un venit de peste 6 milioane și jumătate lei.

Anul acesta, propunindu-și o și mai chibzuită îngrijire a culturilor și o sporire a efectivului de animale, gospodarii Mădărașului și-au înscris în planul de producție realizarea unui venit de 6.949.743 lei. Dar... să nu anticipăm. Sau vorba unui bătrîn și mereu tinăr proverb: „La toamnă se numără bobocii”.

LIVIU MAIOR

învoia: Noile soiuri și noile procedee agro tehnice vor fi aplicate deocamdată pe cîteva loturi experimentale.

Zis și făcut. Pe un lot de 6 hectare se seamănă soiul de griu Odvos, iar pe o tarla de 8 hectare (îngrășate cu 40 tone de gunoi de grajd la hectar, iar în timpul vegetației, cu 150 kg. azot, 300 kg. cenușă și 350 kg. superfosfat) se seamănă în rînduri strînse, păpușoi. În plus, pentru un anumit număr de vaci se aplică furajarea complexă, după rațiile întocmite de tehnicienii gospodăriei.

În toamna anului viitor, o ședință asemănătoare îi întrunește din nou pe membrii colectivei noastre. Se analizează rezultatele obținute pe loturile experimentale. Să le cunoaștem și noi și să le folosim, ca să zicem așa, drept... poantă pentru „istorioara” noastră: 3.280 kg. griu la hectar, 13.700 kg. porumb știuleți la hectar și o producție de 2.376 litri lapte pe cap de vacă furajată...

Teodor Maqhiar, președintele G.A.C. din Mădăraș, regiunea Crișana, într-o discuție cu un grup de colectivisti din satul Homoroș, privind amplasarea construcțiilor și fixarea solurilor pentru culturile agricole.

de întebări absurde, ilogice,

...erul era revoltător de senin. ...de metal. Reflexele lor îl ...ea numai spațiile înclinate, ...sfărimate. De ce? De ce? ...oscure, necunoscute acționau ...iului edificiu, a vechii țesă- ...ție ciudată era între ele și ...esnădejdea. Într-o străfulge- ...sările de acasă. Le știa pe ...crisă acolo, fiecare linie de- ...nu putea renunța la ultima

...gur. Undeva se mișcă însă ...at, întunecos, se ivi silueta ...tare. Pășea încet spre globul ...lui se furîșau printre frunzele ...ngi de oțel. Nimeni nu cu- ...le acelea neîndurătoare care

...privirilor. Își strecură mîinile ...se un virf de oțel. Îl pipăi în- ...Zări și jos la picioarele lui, ...ră, ca inutile, de mecanisme- ...mă pe toate și se duse la o ...pipăi ore după ore. ...i aminteau senzații vechi de ...l cu amintirea acelor senzații. ...le unelte asemănătoare care-i ...dorea să și le amintească pe ...vegetele lui mai alintau încă

...custice reale, nu închipuirii. ...ap și ținea în mînă un sfre- ...zînd virful de metal. — De

...la început. Dar de ce? Mă ...a am introdus-o cu forța în ...sfera, parcă ar voi s-o dea ...Nu e nicăieri nici o eroare. ...N-am minte pentru asemenea ...se rupe virful?

— 5 —

— Știu, nea Neculai. — La mișcarea a șaptesprezecea. Bătrînul îl privi ca pe o arătare!

— Cînd ai aflat dumneata asta? Nu te-am văzut nici umblind cu mîinile înăutru, nici iscodind virfurile aruncate...

— Nu știu cînd am aflat! Ziua, noaptea, nu știu. Am calculat, am calculat, am aflat cînd se rupe dar nu știu de ce. De ce? E o presiune a întregii sfere? E o lege aplicată prost undeva? E o eroare generală? Nu găsesc nici un răspuns... De ce la mișcarea a șaptesprezecea? De ce nu după 83 de secunde? De ce nu după 38 de ore, așa cum obligă calculele și experiența? E ilogic, nea Neculai! Sfera asta nu face nimic altceva; ucide uneltele, le sfărîmă, e un mormînt.

— Asta am văzut și eu... Știu că moartea minunii dumitale se trage de la mișcarea a șaptesprezecea... Dar eu vreau să vă spun ceva, tovarășe inginer. Eu voi muri peste cîțiva ani. De bătrînețe, de oboseală, de uzură, dacă voi muri de moarte bună. Spuneți-mi dumneavoastă, dacă mor de o boală, cînd a început de fapt moartea mea? Nu atunci cînd a început boala?... Nu atunci cînd am înghițit otrava? Sculele acestea înghit o otravă, tovarășe inginer. Ele numai își dau sufletul la mișcarea șaptesprezecea, otrava însă o înghit mai înainte. Pune mîna pe virful ăsta, aici unde țin eu degetul. Aici înghit ele otrava!... Dumneata nu-ți dai seama, tovarășe inginer, nu-ți dai seama ce minune ai făcut acolo printre mașinile acelea vechi. Cum puteam eu să închid ochii la o asemenea minune?!

Mușat își dusesese mîinile la tîmple. Parcă îl trăznise cineva. Fulgerul veni mai tîrziu și negura se risipi parcă pentru totdeauna.

— Stai, nea Neculai! Stai! Stai! Stai! Nu! Nu-mi trebuie oțelul. O singură întrebare am uitat, cea mai neînsemnată dintre toate... Stai! La mișcarea a cincea. Atunci se produce rana... Ce pot să-ți fac, nea Neculai?

— Dacă nici nu m-ai lăsat să-ți spun eu unde se face rana... Adevăru-i că am vrut să văd dacă mergi cu mîntea pînă acolo... — Ce aș fi făcut fără dumneata? Cum pot să-ți spun...

— Acum stai dumneata, tovarășe inginer! Mie nu-mi place să te văd așa. L-am zărit și pe tovarășul Aburel pe jos. El n-a avut curajul să urce.

Mușat adună cîteva foi de hîrtie de pe pat. Le întoarse pe partea albă și începu să treacă pe ele șiruri de cifre. Răspundea la întrebarea pe care i-o adusesse bătrînul.

Nea Neculai își ridică șapca pe care o scăpase jos și părăsi camera oprindu-se la fiecare scîrțîit al podelei.

Mușat nu-l auzi. Creionul înscrisa cifre, cifre, cifre...

COLECTIVIȘTI LA ODIHNA

In munți albaștri, vila e albastră,
aibastru cerul, apele la fel.
Prin dimineața-aibastră, la fereastră
popas ne face soarele tîdel.

Noi am venit în munți, de la cîmpie,
din lanuri am venit la brazii și pini.
Ne-mbracă-amiaza în aurărie,
parcă-am purta vestmunte de lumini.

Sintem milionari și arăturii
și ai culesului de mult visat,
veniți la mîierle-n liniștea pădurii,
la lacul însoțit sau instelat.

Dar cîmpa cea mai naltă, mai frumoasă,
ce seamănă în sinea ei c-o stea
e cînd stă piinea-mbietor pe masă
și munca noastră se-mplinește-n ea.

AL. ANDRIȘOIU

DUPĂ CAMPANIE

Parcă-i un ostaș venind pe-acasă,
Toamna, cînd coboară pe la sale,
Cu văzduh de aspră tîmnoasă
și cu fructele ușor brumate.

Dobîndite-n lupte pe cîmpie;
Nu-i recrut flăcăul — are trese
Decorații chiar ce-au fost culese
Ca pe tronț în foc de bătălie.

I-au brăzdat obraji ploi destule,
Dar a-nrînt și viore și zloată
Și-a umplut bogatele pătule!...
Deci concediul — i-este o răsplată!

Va pleca din nou. La o fereastră
o nătram albă flutura-va —
Un ostaș de frunte-i toamna noastră
Colectiva-i cîntă iarăși slava.

MIHAIL COSMA

UZINA DE TRACTOARE

De-aici pornesc de-o vreme, cu vremea într-un pas,
Metalele turnate-n forme noi și nume.
Și trece în unelte în fiecare ceas
Un gram din minerala subpămînteană lume.

Și astfel revărsate spre vastele cîmpii
Metalele se-ntoarnă către pămînt, să facă
Recoltele bogate, înalte și zglobii
Și-n chip de pluguri brazde bogate să desfacă.

Iar cei care-n uzină vibrează peste strung
Și ne trimit pe holde unealtă și mașină
Cu ele deodată peste cîmpii ajung
Că ei trăiesc în ele — în munca lor deplină!

RUSALIN MUREȘAN

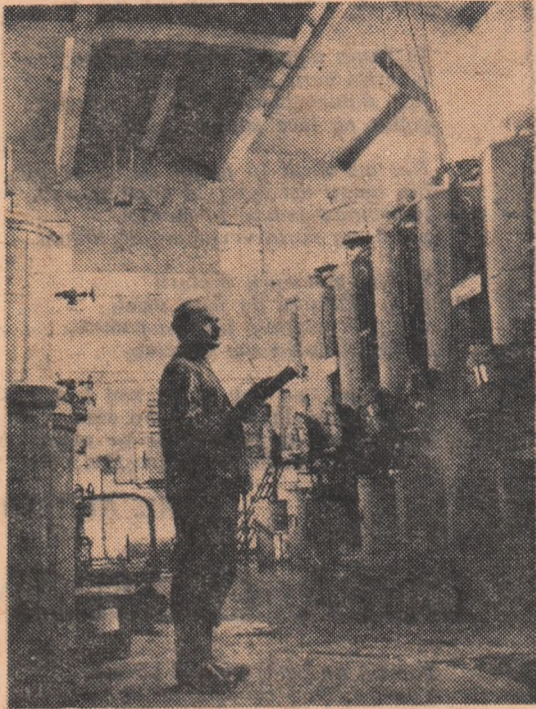
Lucrări de toamnă.

Fotografie de T. IOANES

DE TOATE PENTRU TOȚI

TEHNICO-ȘTIINȚIFICE

TEHNICO-ȘTIINȚIFICE • NOUȚĂȚI

In sectorul de tincturi-extracție de la Fabrica de medicamente „Galenica”-București, muncitorul D. Cristea urmărește fazele de extracție la un produs de origine vegetală folosit în terapia umană.

Metode noi de iarovizare

Se cunosc foloasele iarovizării cartofilor. Pentru reducerea perioadei de iarovizare înainte de plantare, cercetători de la Institutul horti-viticol din București au folosit o metodă nouă: iradierea tuberculilor cu unde electromagnetice. Prin folosirea acestei metode perioada de iarovizare se reduce la zece zile ceea ce face ca prețul de cost al lucrării să fie aproape de trei ori mai mic ca în cazul iarovizării obișnuite. Recolta obținută din cartofii iradizați cu unde electromagnetice este mai timpurie cu 10-15 zile și cu peste 70 la sută mai mare ca recolta obținută din cartofii iarovizați în mod obișnuit.

Amidazinul

Datorită activității cercetătorilor de la Institutul de cercetări chimico-farmaceutice din București, astăzi în țara noastră se realizează peste 1000 de medicamente de uz uman și veterinar. Unul dintre aceste medicamente noi este Amidazinul ce se folosește în terapia tuberculozei. Noul medicament obținut în țara noastră este tot atât de bun ca și alte medicamente similare produse în străinătate.

CURIOZITĂȚI

Friptură de fluture Singe albastru

Departee de noi, în apele liniștite ale Oceanului Pacific, se găsește insula Noua Guinee, în ale cărei păduri, veșnic verzi, trăiesc numeroase specii interesante de insecte. Printre

acestea se află și o specie de fluture imens numit în știință Titanolabis colossus, a cărui lungime poate atinge 26 cm. Localnicii vinează acești fluturi pe care apoi îi pregătesc și-i mănincă cu multă poftă.

Un arbore ciudat

În Azerbaidjanul de nord (U.R.S.S.) crește un copac pe care localnicii îl numesc „temir-agaci”, ceea ce înseamnă „copacul de fier”. Denumirea aceasta e în mare măsură justificată de calitățile deosebite ale acestui copac, a cărui rezistență este comparabilă cu cea a oțelului turnat sau a aluminiului. Pus în apă, acest copac cade la fund.

Din „copacul de fier” se pot confecționa valtrivi, roți dințate și alte piese pentru mașini.

Nu-i vorba stimați cititori, de nobilii din trecut care considerau că în vinele lor curge altfel de singe decât cel al muritorilor de rind. Nu. Singele albastru, ca și singele roșu, poate fi destul de des întâlnit în lumea viețuitoarelor. Racii, de pildă, au singele de culoare albastru-palid. La unele nevertebrate singele poate fi galben, iar unele viețuitoare au singe incolor.

Cit 150 de tauri

Unul din cele mai mari animale cunoscute vreodată pe pământ este balena albastră. Ea trăiește în apele mărilor și oceanelor. Corpul ei are o lungime de 33 m și cântărește pînă

la 120 000 de kilograme (cit 25 de elefanți sau 150 de tauri). Numai inima acestui uriaș animal cântărește 700 kg, iar cantitatea totală de singe trece de 8 000 de litri.

Puiul balenei albastre are la naștere respectabila lungime de 7-8 m.

Izotopii radioactivi în agricultură

În țara noastră, energia atomică constituie un ajutor prețios atât pentru cercetători cât și pentru tehnicienii din diferite domenii de activitate. Cei aproape 10 de izotopi radioactivi mai cunoscuți își găsesc un teren larg de aplicare. În biologie, de pildă, sodiul radioactiv contribuie la stabilirea unor importante diagnostice. Izotopii radioactivi s-au dovedit arme puternice împotriva cancerului tiroidian, a metastazelor osoase și a altor boli grave. Cu ajutorul radioizotopilor, siderurgii elimină particulele de materiale străine din șarjele de oțel, urmăresc alimentarea și evacuarea automată a cuptoarelor.

Deosebit de importante sînt și aplicațiile izotopilor radioactivi în agricultură. Cu ajutorul lor s-au obținut noi soluri de plante cu caracteristici superioare, a fost sporit șeptelul de animale, s-au conservat o serie de produse agroalimentare.

Prin iradierea semințelor de floarea soarelui cu neutroni rapizi și termici, specialiștii din agricultură au sporit producția de semințe și ulei. Doze mari de radiații gama au fost folosite pentru oprirea încolțirii cartofilor și cepei în depozite, în scopul conservării lor pe timp îndelungat. Cercetătorii din acest domeniu au iradiat cu neutroni termici și radiații gama semințe de orz, ovăz, grâu, mazăre, fasole, cîneapă și altele pentru stimularea acestor plante. Efecte deosebite stimulative s-au obținut la mărul din soiul „Tare ca ghinda” și „Jonathan”.

Deosebit de interesante sînt aplicațiile izotopilor radioactivi ca trasori. Cu ajutorul lor s-au studiat hrănirea extraradiculară a plantelor și îmbunătățirea calității solurilor.

În lupta pentru combaterea dăunătorilor agriculturii, radioactivitatea aduce o însemnată contribuție. Astfel marcarea cu izotopi a insectelor dăunătoare permite urmărirea răspîndirii lor, a felului de viață, a felului cum atacă plan-

tele. Toate acestea vin în sprijinul chimiștilor care pot astfel crea substanțe chimice tot mai eficiente pentru combaterea dăunătorilor.

Un sector în care izotopii radioactivi au fost introduceți recent este apicultura, în scopul creșterii și selecției albinelor, evaluarea bazei melifere, a polenizării plantelor. Dacă adăugăm la aceasta combaterea unor boli infecțioase care provoacă apiculturii mari pierderi ne putem da seama de varietatea domeniilor, de eficacitatea tot mai mare a utilizării radioactivității în economia noastră națională.

S. SIGARTAU

Urmele unui iguanodon

Intr-o carieră de piatră din apropierea localității Swange (Anglia) s-au descoperit nu de mult urmele unui animal urias care a trăit cu aproximativ 150 de milioane de ani înainte pe planeta noastră. E vorba de cei 26 de pași ai unui Iguanodon.

Descoperirea a produs o mare vîlvă în lumea paleontologilor (oameni de știință care se ocupă cu studierea animalelor și plantelor care au trăit pe pământ în epocile anterioare celei actuale și care ne sînt cunoscute din resturile păstrate în stare de fosile în depozitele sedimentare ale scoarței pămîntului), deoarece acești pași constituie mărtașia celei mai „lungi” plimbări ale unui Iguanodon, descoperită pînă acum.

LIMBAJUL COSMIC

Există oare ființe raționale pe alte planete?... În cazul că există, cum s-ar putea înțelege oare pămîntului cu ele? Iată întrebări pe care și le pun astăzi tot mai mulți dintre noi. Și, lucrul e pe deplin înțeles acum, cînd zburînd în cosmos, omul a pus deschis problema posibilității întîlnirii lui pe drumurile interplanetare cu alte ființe raționale. De altfel, în ultima vreme oamenii de știință au început să se preocupe și ei în tot mai mare măsură de problema limbajului cosmic. După cum se știe, cu încă o jumătate de veac înainte de era cosmică, K. E. Tsiolkovski a scris un articol intitulat „Poate pămîntul comunica locuitorilor de pe alte planete despre existența pe el a diverselor ființe?”

Cum să se comunice pe alte planete despre existența noastră? Printre diversele propuneri discutate astăzi în lumea științifică, una este deosebit de atrăgătoare prin simplitatea ei. Se propune de pildă ca undeva, pe întinderile Siberiei, să se construiască un triunghi luminos de proporții gigantice, care să repete desenul teoremei lui Pitagora. Matematicienii susțin că nici o societate în care există ființe raționale nu s-ar fi putut dispensa în dezvoltarea ei de descoperirea acestei teoreme. În felul acesta marșii (locuitorii de pe planeta Marte) care sînt mai aproape de noi ar putea „afla” că planeta noastră este populată cu ființe dotate cu inteligență.

Mai există și o altă cale și anume, o ședință de radio-comunicații cosmice, procedeu la care au recurs cu cîva timp în urmă oamenii de știință americani. Ei au îndreptat, bunăoară, o undă de radio cu o lungime de 21 cm în direcția constelației Eridian, ale cărei planete, după cum se presupune, trebuie să aibe condiții apropiate de cele de pe pământ. Tocmai pe această undă funcționează nenumăratele „posturi de radio din Univers” — unde cu această lungime fiind emise în permanență de norii hidrogenului interstelar. Și dacă pe planetele Eridianului există ființe vii, ele, primind un semnal ce le este cunoscut, vor afla că el este trimis de „frații lor întru-inteligență”.

Răspundem cititorilor

VALERIU BOLEANȚU, SEGARCEA, REG. OLTENIA: Angajatul transferat sau cel mutat cu unitatea în altă localitate, are dreptul la costul transportului pentru el și membrii familiei sale (dacă se mută cu această) precum și pentru gospodăria sa. Are, de asemenea, dreptul la o zi de deplasare pe durata călătoriei, o indemnizație egală cu câștigul său mediu pe o lună, o indemnizație egală cu o pătrime din câștigul său mediu lunar pentru fiecare membru de familie care se deplasează și un concediu plătit de 5 zile în vederea mutării familiei și a gospodăriei sale.

VASILE STAFI, DRĂGUȘANI, REG. SUCEAVA: În primul rînd denumirea exactă este contribuție voluntară. Adunarea cetățenilor din comună sau satul respectiv stabilesc ce lucrări au de făcut, în anul respectiv, ca de exemplu: clădirea unui cămin cultural, electricizarea satului sau comunei, clădirea unei săli de clasă, o indiguire etc. După ce se calculează valoarea lucrării respective și lucrarea este aprobată de adunarea generală a cetățenilor respectivi se stabilește contribuția fiecărei gospodării.

Contribuția voluntară fixată de inșiși cetățenii întruniți în adunare generală (de

aceea se numește de multe ori și autoimpunere) devine obligatorie după votare.

ALEXANDRINA TRIFAN, FĂLTICENI, REG. SUCEAVA: Concediul de maternitate se socotește în zile calendaristice, adică și duminicile și alte zile legale de repaus.

IOSIF ARDELEANU, CASIMCEA, REG. DOBROGEEA: Pentru angajații temporari și sezonieri se socotește vechimea în muncă numai perioada de timp efectiv lucrată.

VASILE NICULESCU, RĂDEȘTI, REG. GALAȚI: Consiliul de judecată este competent să judece și manifestările de natură să slăbească respectul față de regulile de disciplină ce trebuie să existe la locul de muncă ca de exemplu: nerespectarea programului de lucru, lipsa nemotivată de la serviciu, prezentarea la serviciu în stare de ebrietate, scandal, dezinterese pentru buna folosire a mașinilor și uneltelor, depășirea limitei admise pentru rebut etc. De asemenea, intră în competența Consiliului de judecată și insulte și lovirile fără vătămarea integrității corporale săvîrșite între angajați la locul de muncă.

VASILE BRAILOIU

● În Spania, mișcarea de solidaritate cu lupta minerilor din Asturia și din provincia Leon continuă să se extindă. În marele oraș industrial Bilbao, din Spania de nord, muncitorii metalurgiști au organizat o grandioasă manifestație, exprimându-și adeviunea la țelurile pentru care s-au ridicat la luptă minerii.

Întetirea mișcării de solidaritate se explică prin aceea că revendicările bravorilor mineri din Asturia constituie în momentul de față doleanțe ale tuturor oamenilor muncii din Spania. Prin dirzenia lor, prin hotărîrea și neînfricarea cu care ei înfruntă teroarea franchistă, greviștii au zgîlțit puternic temeliele regimului franchist odios.

Spania de azi nu este decât ca o închisoare imensă. Comitetul mexican de sprijinire a deținuților politici din Spania se află în posesia unor documente care arată că între anii 1958—1962 în Spania au funcționat 78 tribunale militare, care au judecat 694 antifranchiști, 4 dintre ei fiind condamnați la moarte și 580 la pedepse care totalizează 3 221 ani închisoare.

● Țăranii indieni din Peru care luptă pentru dămînt, au allat prietenie și sprijin de la muncitori. O grevă generală de 24 ore, care a cuprins 2 milioane de muncitori și funcționari, a fost declarată în semn de protest împotriva represaliilor polițienești la care au fost supuși țăranii din provincia Junin.

● La târgurile internaționale din această toamnă, de la Salonic, de la Izmir, de la Leipzig, produsele românești au trezit mult interes. La Salonic, de pildă, unde R. P. Romîni participă pentru a 8-a oară, pavilionul românesc care cuprinde tractorul universal de 65 CP, electropompe, motopompe de mare capacitate și alte produse ale industriei constructoare de mașini, se bucură de apreciere unanimă. „Este un pavilion excelent, care prezintă la Tîrgul de la Salonic eforturile muncitorilor dv., dezvoltarea economiei dv.” — a declarat Papadimitrakopoulos — ministru adjunct al comerțului al Greciei.

● Printre acțiunile pentru pace și dezarmare din ultima vreme se remarcă demonstrațiile și mitingurile antimilitariste din diferitele orașe ale Germaniei occidentale, prilejuite de comemorarea la 1 septembrie a atacării Poloniei de către Germania hitleristă. La un miting din orașul Solingen, W. Bewing, secretarul organizației de tineret din acest oraș a Uniunii sindicatelor din Germania occidentală a făcut un apel la înțelegerea reciprocă cu tineretul din țările socialiste și la interzicerea activității cercurilor militariste. Un marș al tăcerii din orașul Duisburg s-a desfășurat sub lozincile „Cerem un tratat de pace”, „După interzicerea experiențelor nucleare trebuie să fie semnat un pact de neagresiune”, „Împotriva armei atomice pe pămîntul german” și altele.

VEȘTI DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

● Ziara „Rabotnicesko Delo” scrie că în R. P. Bulgaria nicodată nu s-au cilit atîtea cărți ca în prezent. Numai anul trecut au fost imprumutate cititorilor peste 36 milioane de cărți.

● În R. P. Bulgaria există în prezent peste 8 500 de biblioteci cu un fond de cărți de aproximativ 27 milioane volume.

★

● La Lobenstein, anunță ziara „Die Wirtschaft”, a început construcția celei mai moderne turnătorii de precizie din R. D. Germană. Noua turnătorie va furniza fabricilor constructoare de mașini din R.D.G. piese mici turnate, a căror greutate maximă va fi de 2 000 grame.

★

● Oamenii de știință mongoli acordă un mare ajutor agriculturii. Peste 100 de colaboratori ai Institutului de cercetări științifice în domeniul agriculturii de pe lângă Academia de științe a R. P. Mongole lucrează la obținerea unor mai bune rase de vite, soiuri de grâu, porumb, la găsirea metodelor de prevenire a îmbolnăvirii animalelor.

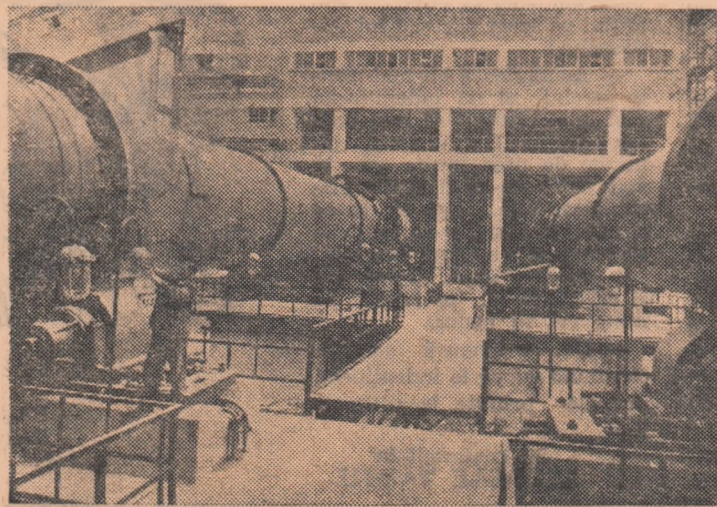
★

● Potrivit comunicatului Direcției centrale de statistică a R. P. Polone valoarea producției globale realizate de industria poloneză în primul semestru al anului curent a crescut cu 3,3 la sută în comparație cu

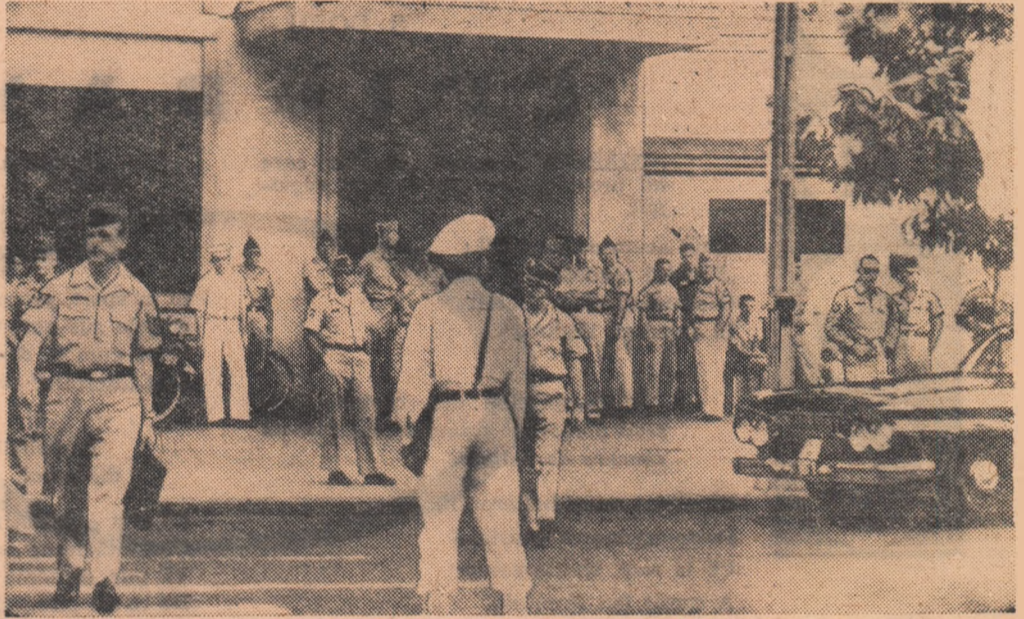
primele șase luni ale anului trecut. Planul pe primul semestru a fost îndeplinit în proporție de 100,9 la sută.

● În primele șase luni ale anului producția globală a industriei energetice a crescut, în comparație cu perioada corespunzătoare a anului 1962, cu 10,1 la sută, industria combustibililor cu 4,6 la sută, industria siderurgică cu 2,8 la sută, industria constructoare de mașini cu 12,4 la sută, industria chimică cu 4,5 la sută.

● Au crescut suprafețele însămînțate cu grâu, orz, legume și culturi furajere. Șeptelul de bovine a sporit cu 2,5 la sută.

Aspect de la un combinat de prelucrare a zincului din R. P. Bulgaria

„Specialiștii” americani sosiți la Saigon.

De aproape un deceniu poporul din Vietnamul de sud singerează și este supus celor mai crunte oprîmări. Un regim terorist caută să se mențină la putere cu ajutorul a 500 000 de soldați a căror principală sarcină este reprimarea populației pașnice. Și ea și cum asta n-ar fi de ajuns, în Vietnamul de sud au sosit în cadrul „ajutorului” trimis de S.U.A., 15 000 de soldați americani, care folosesc împotriva poporului cele mai moderne mijloace de luptă începînd cu napalmul aruncat din avioane, pînă la sălbatica armă chimică — armă interzisă de altfel de acordurile internaționale în vigoare. În Vietnamul de sud se desfășoară astfel un adevărat „război nedeclarat”.

● Singerosul dictator Ngo Dinh Diem (de fapt conducătorul unei numeroase familii care-și împarte toate posturile

Evenimentele din Vietnamul de sud

cheie din țară) nu se dă în lături de la nici un mijloc pentru a se menține la putere. El încearcă să se răfuiească nu numai cu partizanii care folosesc cărările neumblate ale junglei pentru a organiza lupta armată a poporului pentru libertate. Țăranii, de pildă, sînt siliți să trăiască în

„satele strategice”. Declarînd starea de asediu, diemiștii au înăsprit teroarea, persecuțiile de tot felul.

● Condamnarea de către opinia publică mondială a fără delegilor regimului diemist a determinat Washingtonul să se desolidarizeze de ultimile măsuri represive ale diemiștilor. (Recent reprezentanții celor 56 de state afro-asiatice membre ale O.N.U., au cerut ca în cadrul Adunării Generale să se discute evenimentele din Vietnamul de sud).

● S-a întimplat însă ca tocmai, dictatorul, care a primit în 9 ani nu mai puțin de 2 400 000 000 dolari ajutor din partea protectorilor săi, să arate că cei 15 000 soldați nord-americani, cărora, pentru a se ascunde adevărul li se spune „specialiști”, au luat parte la represunile împotriva populației. De curînd ambasadorul american la Saigon a fost schimbat. Dar speranța că asta ar determina și schimbarea atitudinii față de regimul sud-vietnamez s-a spulberat repede. După cum s-a aflat, misiunea noului ambasador este de a încerca să tatoneze dacă vreo altă personalitate sud-vietnameză — mai puțin compromisă decât Diem, ar putea fi adusă la putere; dar asta cu condiția menținerii (sau poate chiar a intensificării!) luptei „anticomuniste” și a acțiunilor împotriva partizanilor! Cu alte cuvinte s-ar încerca schimbarea raului cu... mai rău. Or e limpede că nu aceasta e soluția cerută de populația sud-vietnameză, care luptă pentru schimbarea unui om odios, ci a unei politici odioase.

MĂRTURIE

de B. Paunov

Toamna de-atunci n-o voi uita nicicînd!
Poliția... anchetele... tortura!...
Și-i cînt pe-acei care-au căzut cîntînd,
Să siarne pentru totdeauna ura.

Iar pe cei vii mereu la luptă-i chem,
Deși nu mi-am trimis în flăcări anii
Și prin păduri al singelui meu ghem
Nu l-am desfășurat ca patrizanii!

Bolnav, flămînd, pe mîini cu lanțul greu
Vedeam, pe rîni cum scrum de stele plouă,
Dar parcă-n luptă am intrat și eu
Cînd ne-a descătușat Septembrie Nouă*.)

Cîți fii viteji în lupte au căzut!
Am înțeles dușmanul ce înseamnă,
Dar steagul libertății l-am văzut
Atunci, sub zarea cerului de toamnă.

În romînește de
VALENTIN DEȘLIU și ION POTOPIN

*.) La 9 septembrie 1963 poporul bulgar va sărbători 19 ani de la doborîrea dictaturii fasciste.

Comentariul săptămîni

● așa zisele „sate strategice”, de fapt lagăre de concentrare. Ngo Dinh Diem a mers pînă acolo încît a organizat represuni și împotriva clerului și a credincioșilor budiști care au protestat împotriva fără-delegilor sale. Ultimele săptămîni au văzut desfășurîndu-se în Vietnamul de sud scene tragice. Pe străzile orașului Saigon, capitala țării, lumea s-a adunat înfiorată în jurul unor ruguri vii: preoți budiști s-au stropit cu benzină și și-au dat foc, sacrificîndu-și viața în semn de protest împotriva regimului dictatorial.

● Conflictul dintre clica diemistă și credincioșii budiști nu este un „război religios” cum ar voi să prezinte lucrurile unii comentatori, ci un război al unei clici conducătoare împotriva poporului. O statistică apărută în occident arată nu de mult că în cadrul represuniilor de masă după înscăunarea lui Ngo Dinh Diem, au fost ucise 156 000 persoane, 370 000 închise în închisori și lagăre de concentrare, 672 000 rănite sau torturate, 8 000 de copii arestați și maltratați, 3 milioane de țărani închiși în

R. ȚULESCU

VEDETA

Dedicată fotbalistului Ștefan Ion din comuna Lehliu, care, având atitudine vedetiste, a pretins conducerii G.A.C. avantaje materiale.

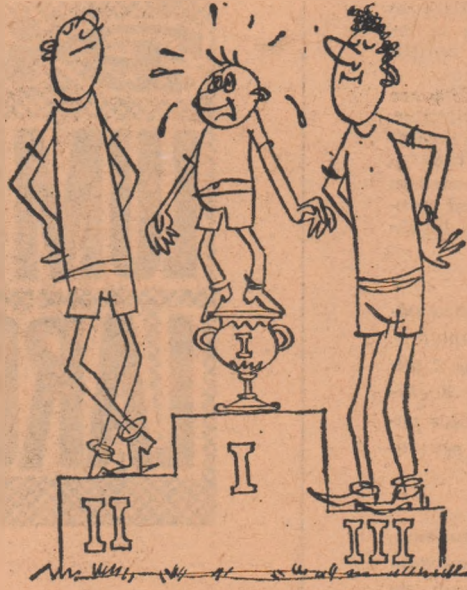
Eroul meu spune mereu Bombându-și pieptu-așa în grabă: — Tovarâși, știți cine sînt eu? (Deși mai nimeni nu-l întrebă).

„Tovarâși, știți cine sînt eu?”
Cu-această replică umflată
„Sportivul” meu, cînd dă de greu
Se vrea persoană... preferată.

— Voi știți cum joc? Știți cine-s eu?
De-un lucru încă nu-și dă seamă
Acest pretins erou al meu:
Cei valoroși nu-și fac reclamă!

S. DORU

Fără cuvinte.

Desen de T. PALL

MECI IMPORTANT!

Revizorul de la regiune picase la S.M.T. cam cu un sfert de oră înainte de sfîrșitul programului. Era un om rotofei, nu prea înalt și cu fața numai zîmbet. Își ștergea fruntea și ceafa cu o batistă mare, albastră pe care o scotea din buzunarul de la piept.

— Cald, măi tovarâși, teribil.
În birou era răcoare. Cînd veneai de afară era o plăcere. Revizorul se răsturnă într-un scaun și respiră adînc:

— Plăcut aici, să nu-ți vină să ieși afară.

Și pentru că ziua de lucru era pe sfîrșite, se adresă funcționarului care-i oferi scaunul:

— Știi ceva, tovarășe? Revizia o s-o facem mîine. Acum hai să aruncăm totuși o scurtă privire în „Evidența materialelor”.

Funcționarul se îndreptă spre un raft, căută neîndemînic și scoase un registru cu scoarțe liliachii.

— Bun — spuse revizorul. Și începu să-l răsfoiască. — Așa..., așa... Ei, dar asta-i un registru de la venituri. Ziceam de evidența materialelor.

Funcționarul puse înapoi în raft registrul liliachiu și, fără grabă, scoase altul. Îl întinse revizorului, dar nici acesta nu era dosarul căutat. Pe eticheta cu colțurile rotunjite, o mîină răbdătoare scrisese „Reparații”.

— Hm făcu revizorul. — Ce, nu-i de găsit?

Ceasul arăta ora de plecare.

— Să vedeți, tovarășe revizor, mîine totul are să fie limpede... Eu, cum să vă spun, nu lucrez la contabilitate. Sînt magazioner. L-am înlocuit jumătate de oră pe contabilul Lulesc. Joacă stoper în echipa noastră de fotbal. Poimîine avem cel mai important meci, cu A. S. „Avîntul”, și s-a fixat un antrenament suplimentar.

— A, dar cum se poate? — Cheamă-l, te rog, pe tovarășul contabil șef.

Funcționarul se întoarse imediat cu un bătrînel.

— Tovarășul contabil șef? Popescu, se recomandă revizorul.

— Imi pare bine — făcu bătrînelul zîmbînd. — Numai că eu nu-s contabilul șef. Îl înlocuiesc pentru jumătate de oră. Poimîine avem cel mai important meci din campionatul raional, cu A.S. „Avîntul”. Contabilul șef este portar. Asta, cum să vă explic, numai la fotbal, că în rest e contabil șef. S-a fixat un antrenament ceva mai devreme și de asta..., înțelegeți?...

Revizorul își ștergea fruntea nădușită și se uita la ceas.

— Ei, în sfîrșit, azi oricum este tîrziu. Numai să știți că aveți noroc. Dacă venea în locul meu tovarășul Ursu, se supăra foc. Norocul vostru că m-a rugat să-l înlocuiesc. Știți... el joacă extrem-dreapta în echipa... A. S. „Avîntul”, și poimîine are meciul cel mai important!

DOREL SCHOR

EPIGRAMA

Echipelor de fotbal „Recolta” care au promovat în campionatul regional.

Spun acum colectivității:
„Fiindcă roadele sînt bune
O să ne-arătăm „Recolta”
În întreaga regiune”.

47 de sportivi din comuna Trușești-Botoșani s-au întrecut într-un concurs de haltere.

Cînd sînt mulți halterofili,
Poate-oricine să constate
Că la sate, sportu-acesta
A sporit în... greutate.

„Asociația „Recolta”-Hîlpiceni (Suceava) a mobilizat la Spartachiada de vară sute de tineri, în timp ce „Recolta”-Mănăstireni a participat doar cu... 18.

Și în sport, precum arată
Cifrele sus amintite,
După cum se duce munca
Sînt „Recolte” diferite.

Fotbaliștilor, din partea... porții
de fotbal.

Că sînt o gazdă primitoare,
Constată lesne orișicine...
Vă pun de-aceea o-ntrebare:
De ce nu „trageți” și spre mine?

— E o inovație proprie, cu care speră să doboare toate recordurile.

Desen de T. PALL

Din carnetul șoferului Tilică

IV.

Astăzi am avut o ședință pe linie de sport, la care a participat și tovarășul Tănăsache, instructor sportiv pe comună.

Sînt unii care colecționează mărci poștale, alții nasturi, lulele, brichete, cutii de chibrituri. Mici pasiuni care nu stingheresc viața oamenilor. Dar tovarășul Tănăsache are o altă meteahnă: colecționează sarcini. Le adună cu entuziasm, de s-ar putea cite zece sau o sută pe zi.

Cel care colecționează nasturi ar putea arăta cu legitimi-

O METODA ȘI NU PREA...

mă mîndrie: „Uite un nasture de la o haină de pe timpul lui Napoleon!”

Tănăsache ar putea declara fără mîndrie: „Iată o sarcină pe care trebuia să o îndeplinesc acum trei sau patru luni...”

Dacă i-ai spune lui Tănăsache:

— Tovarășe, poți ca în trei ore și zece minute să muți mai de vale podul de peste rîu? Ar răspunde cu bucurie: „Da, desigur. O bagatelă, acolo!”

O să spuneti că-i onorabil să primești cit mai multe sarcini. La fel ar zice și Tănăsache, dar buba-i alta: el colecționează sarcini, și nu le îndeplinește niciodată.

Tănăsache și-a luat acum două luni, în mod voluntar, două angajamente: să se îngrijească de reparatul pistei de popice și să organizeze o echipă de oină. Timpul a trecut, de două ori cite două luni, și Tănăsache s-a scuzat cu motive bine întemeiate:

— Dragi tovarâși, nu am putut să repar pista de popice,

căci am avut de organizat echipa de oină... Știți ce înseamnă o echipă de oină: mingi, jucători, tricouri...

Pe de altă parte, a spus:

— N-am putut alcătui echipa de oină, căci în acest timp am alergat să repar pista de popice. Știți dumneavoastră ce înseamnă o reparație ca asta?

Atunci, m-am ridicat și eu, înscriindu-mă la cuvînt. Am arătat pe scurt năravul lui Tănăsache:

— Acumulează cit mai multe sarcini și nu îndeplinește nici una, căutînd să iasă basma curată. Dar ulciorul nu merge de prea multe ori la apă, chiar de-ar fi și din sticlă incasabilă... Așa că, tovarășului Tănăsache aș propune să i se lase o singură sarcină...

— Cit mai grea, vă rog, am și rezolvat-o!... se repezi la mine cel în cauză.

— Da, o singură sarcină, continuai eu, să le îndeplinești pe cele primite în ultimele luni.

Pt. conformitate
NICOLAE TAUTU

IN PAUZA MECIULUI...

— Ud learcă și-ți mai arde de șah?...
— Ce vrei? S-a lădat că mă bate de mă...
usucă!

Desen de AL. CLENCIU